

laanste Jarvande, og at man endogfaa tænkte paa at træffe en Transaktion med Danmark, hvorved vi fik en Del af Nordflæsbyg tilbage mod at afstaa en Del af vore vestindiske Besiddelser, saaledes at Preussen kunde faae en Marinestation derovre. Derfor en saadan Transaktion kunde træffes, tror jeg, det var en Sag, der var nærmere Overveielse værd. Jeg tror, det danske Folk vilde være glad og stolt, dersom det kunde faae den største Del af det danske Nordflæsbyg tilbage, imod at en Del af vore vestindiske Besiddelser opgaves, og jeg henstiller til den høitærede Finantsminister, hvorvidt der kan være Noget dert, og om han har hørt Noget om, at den tydske Regjering skulde være et saadant Onske. Jeg henstiller altsaa til ham og mulig det ærede Udvalg at tage det Spørgsmaal under Overveielse, om man ikke paa en eller anden Maade kunde afhænde de vestindiske Besiddelser og derved komme ud over den Kalamitet, som tydeligt viser sig for os, den nemlig, at vi ville hobe Udgifter paa Udgifter uden Ud sigt til at faae Værens finantsielle Tilstand bragt paa Fode, saaledes at de kunne bære sig. Det er disse Bemærkninger, jeg skal henstille til nærmere Overveielse.

Svermøes: Jeg skal ikke fordybe mig i de Betragtninger, det ærede Medlem, der nu satte sig, anstillede, jeg tror ikke, at det vil være af nogen praktisk Nytte for Dieblisset. Jeg frygter for, at en Handel som den, han talte om, vanskeligt vil komme istand, og i alt Fald, at Handelsens Gjenstand kun vil blive St. Thomas, der som bekendt er den eneste Havn, vi have derovre, og at vi beholde St. Croix tilbage, og det vilde ikke være fordelagtigt for os. Jeg maa takke den høitærede Finantsminister for de Oplysninger, han gav angaaende Lovforslagets Indhold. Jeg vil deraf at vide, at det var den høitagtede Ministers Mening, ikke uden bydende Nødvendighed at udsomme flere Underofficerer og Officerer til Vestindien, med mindre de gik frivillig. Jeg tror imidlertid, at det vil være rigtigt, at denne Rante kommer til orde i Lovforslaget. Det har jo ikke kunnet forundre mig, at de ærede Medlemmer af Thinget, der have udtalt sig om denne Sag, have døet ved Kommissionens Betænkning og kritiseret den. Jeg skal sige, at de Udtalelser, der i saa Henseende ere freikomne, synes mig at have tydet paa en ret velvillig Stemning ligeovers for Kommissionens Betænkning som saadan, og at det, de havde imod den, var, at Kommissionens Betænkning ikke var rettet paa andre Omraader, og at Kommissionen ikke havde været sammensat af andre Medlemmer; men det er jo Noget, som Kommissionen ingen Skyld har i. Noget vel Meget synes det mig nok, at de enkelte Medlemmer, navnlig de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Balgfreds (Berg) og Veile Amts 3die Balgfreds

(Th. Nielsen) benyttede Kommissionens Udtalelser, hvor det passede for dem, og behandlede dem lidt mindre vel, hvor det ikke passede for dem, men det er jo af den Slags Ting, man ikke kan vente anderledes. Det var mig heller ikke overraskende, at der fra de ærede nævnte Medlemmers Side blev udtalt, at Sagen fra den høitærede Finantsministers, og som Følge deraf ogsaa fra Kommissionens Side, var tagen rent bagvendt. Den skulde være taget paa en ganske anden Maade, det var ganske andre Spørgsmaal, der skulde have været fremme. Jeg skal nu dog tillade mig at minde om, at Resultatet af Kommissionens Betragtning er dette: Skat først og fremmest almindelig Sikkerhed, Ro og Orden og gjør det paa en saadan Maade, at Folk, der have nogen Kapital, ville blive paa Den eller søge dertil, dernæst, stræb at fremme Befolkningens Udvikling og Velvære ved de Midler, som overhovedet kunne anvendes: et forbedret Skolevæsen, et forbedret Sundhedsvæsen, derunder ogsaa Lægevæsen og Jordemodervæsen. Ophæv endelig Arbejderregulativerne og indfør det fuldstændig frie Arbejde, giv en tidsvarende Lyndelov og en tidsvarende Løsgængerlov. Erdeligt antyder Kommissionen som det Indtryk, den har faaet, at man vilde kasse en Hovedhjælp til Dens Opkomst ved en videre Udvikling af Fællesskuffertogeriinstitutionen. De Herre ville erindre, at Arbejdsregulativerne alt ere blevne hævede, og der er jo endvidere en overordentlig stor Lyst til og et meget stærkt Onske paa Den om at fremme Befolkningens Udvikling og Velvære ved Forbedring i de forskjellige Institutioner, jeg omtalte, forbedret Skolevæsen, Lægevæsen, forbedret Sundhedsvæsen i det Hele, ligesom det ogsaa er den almindelige Anskuelse, at Fællesskuffertogeriets Udvikling i en ganske overordentlig høj Grad vil bidrage til Dens Fremgang og Velstand; men alt dette fastser man ganske roligt tilstede fra de ærede Medlemmers Side, og hvad er det, ærede Medlemmer ville stille istedet deraf? Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Balgfreds mente, at det ikke kan nytte Noget med dette Skolevæsen. Det kan være meget godt, men det er ikke det, der fremmer Befolkningens Vel. Nei, man skal begynde med at danne Hjem (Th. Nielsen: Jeg jagde Selveiendom). Det ærede Medlem begyndte med at sige, at man skal danne Hjem. Paa hvilket Grundlag vil da det ærede Medlem danne Hjem? Selveiendom er ikke nok til at danne Hjem; det Grundlag, hvorpaa Hjem kan dannes, formoder jeg maa være fast Tilknævnelse mellem Hægtesjællerne. Jeg tror, at, om det ærede Medlem skaffede nok saa meget Selveiendom tilstede, bliver et Hjem, der er grundet paa Konfubinat, ikke noget godt Hjem. Nu paastaar jeg, at det ærede Medlem ikke skal kunne faae en eneste Mand paa St. Croix til at sige det Samme som han. Vi skulle begynde med at danne Hjem. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem fra